

Kimmo Hohkuri odottaa lähtömerkkiä.

Sukelluskalastus vaatii malttia ja kalasilmää

► Pinnan alla käytävä laji jää yleisölle pelkästään mielikuvituksen varaan

Terhi Width
HELSINGIN SANOMAT

RAUMA. Harppuunakalastuksen Suomen mestaruuskisojen lähtötunnelma on tiivis ja hikiinen. Tukialuksen kansi pursuaa harppuunoita, märkäpukuja, painovöitä, räpylöitä, naamareita ja snorkkeleita. Kisaajat teroittelevat harppuunoitaan, tutkivat kisa-alueen karttoja ja syljeskelevät naamareihinsa.

Sukelluskalastuksen periaate on yksinkertainen: sukellaan mereen ilman paineilmalaitteita ja pyydetään kaloja ampuamalla niitä harppuunalla.

"Tämä on laji, jossa voi pärjätä iästä riippumatta", kehuu 53-vuotias raumalainen **Kimmo Hohkuri**, joka kuin sanojensa takuiksi sai hopeaa viime viikonvaihteessa Raumalla pidetyissä SM-kisoissa. Kultaa vei Hangon **Matti Pyykkö**.

Räjähävän voiman sijasta sukelluskalastajalta vaaditaan Hohkurin mielestä sisua, hyvää kalasilmää ja kunnon keuhkoja. Laji ei sovi hätähoukulle, sillä kalojen etsiminen ja odottelu vaatii malttia.

"Sukellusaika vaihtelee puolesta minuutista kahteen minuuttiin, ja syvyydet vaihtelevat kolmesta metrillä jopa viiteentoista", Hohkuri kertoo.

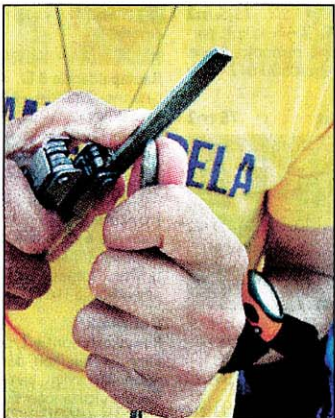
Sukelluskalastajalta vaaditaan myös hyvää peruskuntoa, sillä uintimatkaa kertyy kisan aikana viittisen kilometriä. Hohkuri kehuu lajin tunnelmaa, maisemia ja kokemuksia, mutta todellisuudessa kilpaileminen vaikuttaa kaikkein tärkeimmältä.

Erikoista ja harvinaista lajia höystää entisestään tiukka sääntöviidakko. Pelkkä kalasailis ei riitä takaamaan voittoa, sillä painon lisäksi kalat on pisteytetty niiden harvinaisuuden tai pyytämisen vaikeuden perusteella. Kampelasta muista vain kolme pistettä, muista kuusi ja lohikaloista peräti 15 pistettä. Alamittaiset kalat hylätään armotta.

Kisakenttä on kooltaan neljä neliökilometriä, ja kisaajat saavat liikkua vapaasti alueella.

Taktikointi on osa kilpailua, sillä ennakkosuosikit saavat aina peiäänsä liudan muita, jotka luottavat voittajakandidaattien kalasilmään. Harppuuna on

KESÄKISA

Harppuunan nuolen täytyy olla terävä.

kuitenkin niin vaarallinen ase, että kilpailijoilla tulee olla 30 metrin turvaväli onnettomuuksien estämiseksi. Viimeisenä apajille uinut joutuu väistämään, jos kisaajat sukeltavat liian lähellä toisiaan.

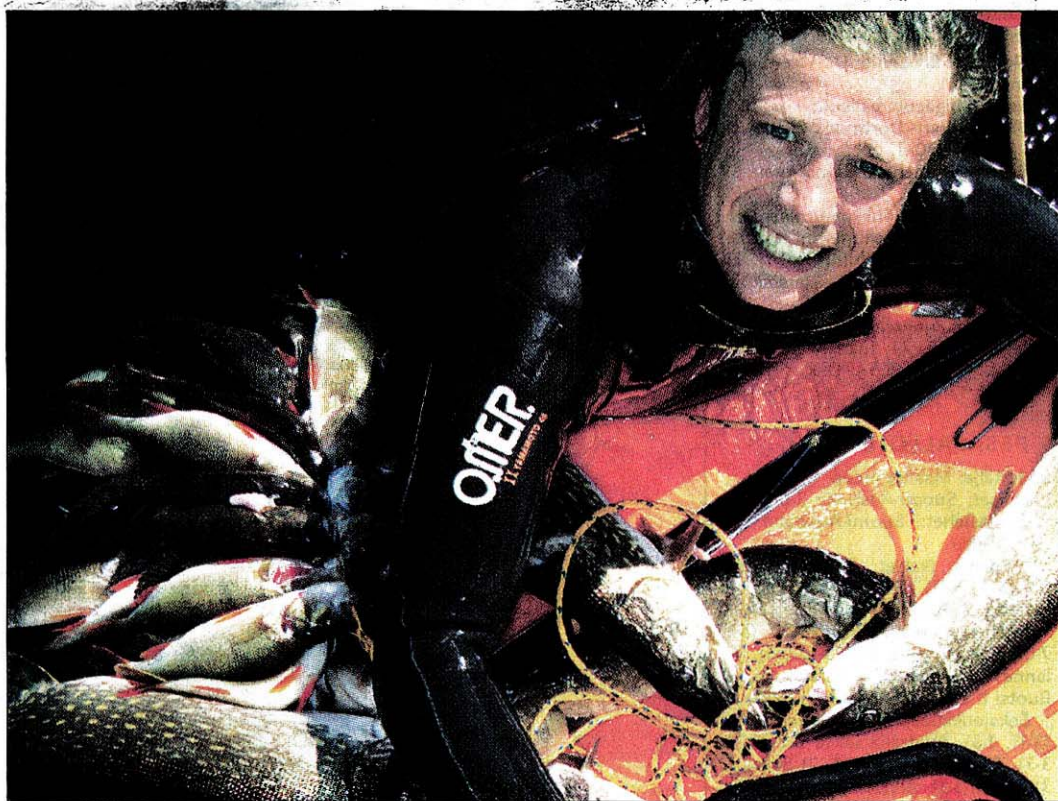
Kaloja pyydetään neljä tuntia kerrallaan, ja liian myöhään maaliin tulleen suoritus hylätään armotta. Kaksipäiväisten kisojen saaliit ja pisteet laskeetaan yhteen.

Perinteistä metsästysviettä tyydyttävä sukelluskalastus on selvästi miehinen laji, ja SM-kisojen 34 osanottajastakin vain kaksi oli naisia. Kirkkonummelainen **Minna Gustavsson** on konkari, jolla on takanaan jo kymmenkunta vuotta.

"Mieheni harrastaa myös lajia, ja lapsemmekin ovat kiinnostuneita, mutta vielä liian nuoria kilpailemaan. Täällä on aina kiva tunnelma, pakko päästä mukaan", sanoo Gustavsson.

Kesät pinnan alla ovat opettaneet paljon kaloista. "Ahvenet ovat uteliaita ja parven pienimmät tulevat aivan kiinni ihmettelemään vierasta. Hauki taas on kovin ujo, ja sen pyytämiseen tarvitaan kärsivällisyyttä", hän kertoo.

Tamperelainen **Marika Pehkonen** kiinnostui sukelluskalastuksesta vapaasukelluksen kautta. Pehkonen on kilpaillut

Matti Pyykkö voitti sukelluskalastuksen SM-kultaa Raumalla viime viikonvaihteessa.

vasta tämän kesän ja saanut "uransa" aikana yhden kälän.

"Täytyisi kai mennä punttisalille, jotta harppuunan lataaminen onnistuisi helpommin", Pehkonen naureskeli siroja käsisarsiaan.

Suomessa on kymmenkunta sukelluskalastusseuraa, joista suurin on helsinkiläinen Team Kampela. Lajin kausi on suhteellisen lyhyt – kesäkuulta jäiden tuloon. Tämän vuoden SM-kisat järjestäneen Raumanmeren Sukelluskerhon kisaisäntä **Jukka Levonen** pelkää, että jokakesäinen leväongelma lyhentää sesonkia entisestään.

Veden on oltava kirkasta ja näkyvyyden muutamia metrejä, leväpuurossa ei harppuointi onnistu. Levonen ja kumppanit vakuuttavat pyytämättäkin, että harppuointisaaliit ovat suhteellisen pieniä esimerkiksi verkolla pyyntiin verrattuna. Kisakalat lahjoitetaan yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

Sukelluskalastajat kuuluvat Suomen Urheilusukeltajain liittoon. Suomalaiset ovat menestyneet hyvin viime vuosien pohjoismaisissa kisoissa, joita pidetään vuoroin Suomessa, Norjassa ja Tanskassa. Ruotsissa koko laji on kielletty. Sukelluskalastuksen suurvaltioita ovat Espanja ja Ranska.

Yleisölaji ei sukelluskalastus ole, jos mukaan ei lueta kil-

pailuasuun pukeutumista. Tukialuksen kannella tungeksii tuolloin kymmeniä ilkiälästämiä miehiä, jotka saippuivat vartaloitaan saadakseen venytettyä tiukan märkäpuvun päälleen. Sukelluskalastuksen jännitys, yllättävät käänneet ja draamatiikka jäävät kuitenkin syvyyksien salaisuusiksi. Kilpailijat vaanivat saalistaan vedessä yksikseen, ja siksi jutuisakin liikkuu vain jättimäisiä kaloja.

Katsojalle varsinaisesta ki-

sasta jää mieleen keskellä meren liikkuvat merkkipoijut, joissa on sukeltajan lippu. Pinnalla vilahtaa silloin tällöin palanen mustaa kumipukua tai räpylä pari. Useiden neliökilometrien kokoisien "kisakentän" rajat ovat sananmukaisesti veteen piirrettyjä viivoja.

► Sukelluskalastuksen Jaskan muistokisa järjestetään Jaalassa 26. 7., Rauma Open Raumalla 10. 8. ja Hanko Cup Hangossa 30. 8.

URHEILUSEURAT

Mestareiden liigan karsinnan toinen osaottelu

HJK-Glentoran FC (Belfast)

Keskiviikkona 23.7. klo 19.00 Pohjola Stadion Myyrmäki

Liput 10 €, 7-15 vuotiaat 5 €, eläkeläiset ja varusmiehet 5 €, Fair Play-kortilla 2 €, alennus portilta ja ennakkoon lippupalvelusta. Kausikortteista käy ainoastaan Finnair Stadium ravintolakatsomoon oikeuttavat kausikortit.

Tule kannustamaan HJK Mestareiden liigaan.

WWW.HJK.FI

FINNAIR

